

физического воспитания подростков и осуществления комплексного контроля процесса образования, получаемого детьми с ограниченными возможностями.

ЛИТЕРАТУРА

1. Випасняк І.П. Соціальна інтеграція глухих дітей на основі рухової активності : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. фіз. вих. і спорту : спец. 24.00.02. «Фізична культура, фізичне виховання різних груп населення» / І.П. Випасняк. – Львів, 2007. – 18 с.
2. Гнатейко О. З. Стан та перспективи розвитку медичної генетики в Україні розвитку // Журн. АМН України. — 2003. — 9, № 4. — С. 649-655.
3. Кашуба В.А. Коррекция нарушений осанки школьников в процессе адаптивного физического воспитания / В.А. Кашуба, З.Х.А. Насраллах. – Киев : Науковий світ, 2008. – 220 с.
4. Круцевич Т.Ю. Теория и методика физического воспитания: учебник: в 2 т. / Т.Ю. Круцевич. – Киев : Олимп. лит., 2003. – С. 302–303.
5. Селитреникова Т.А. Аспекты управления процессом адаптивного физического воспитания детей с поражениями сенсорной системы [Текст] / Т.А. Селитреникова. – Тамбов: Изд. центр ЮЛИС, 2011. – 190 с.
6. Информационный сайт о проблемах слуха: [Электронный ресурс] / Режим доступа к сайту: <http://uho.com.ua/ru/statistics>
7. Berg A., Langfitt J., Testa T. M. et al. Clodal cognitive function in children with epilepsy: A community-based study // Epilepsia. — 2008. — 49, Suppl. 1. — P. 608-614.
8. Bermingham-McDonogh O., Rubel E. W. Hair cell regeneration: winging our way towards a sound future // Curr. Opin. Neurobiol. — 2003. — 13, № 1. — P. 119-126.
9. Guzek W. J., Sulkowski W. J. Occupational hearing loss: new principles of certification // Med. Pract. — 2002. — 53, № 5. — P. 387-390.
10. Hegarty G. Genetic causes of sensorineural hearing loss // CNI Review. — 2005. — Spring Vol. — P. 25-31.
11. Hereditary hearing loss and it' syndromes (Oxford monographs on medical genetics, book 28) / Eds:R. J. Gorlin, H. V. Toriello, M. M. Cohen Jr. — New-York: Oxford Univ. Press, 1995. — 488 p.

Мукоїд Анастасія, Єременко Олександр

Національний університет фізичного виховання і спорту України

ВДОСКОНАЛЕННЯ СТАБІЛЬНОСТІ ВИКОНАННЯ ЗМАГАЛЬНИХ КОМПОЗИЦІЙ В ГРУПОВИХ ВПРАВАХ ХУДОЖНЬОЇ ГІМНАСТИКИ

Встановлено, що актуальним напрямком удосконалення підготовки в групових вправах художньої гімнастики є вдосконалення стабільності виконання композицій. Поряд з аналогічними вимогами, що пред'являються до композиції і техніки виконання індивідуальних вправ, гімнастики, що спеціалізуються в групових вправах, повинні на високому рівні виконувати рухові взаємодії, що становлять основу групових композицій.

Складність групових вправ обумовлена вдвічі більшою їх тривалістю в порівнянні з індивідуальними. В даний час в методиці занять художньою гімнастикою існує протиріччя: з одного боку, змагальні програми вправ постійно ускладнюються, з іншого боку, проблема вдосконалення стабільності виконання композицій в художній гімнастиці залишається мало розробленою.

Таким чином, сучасний рівень вищих спортивних досягнень у художній гімнастиці пред'являє високі вимоги до вдосконалення здатності виконувати складно-координаційні дії.

Ключові слова: *художня гімнастика, удосконалення підготовки, стабільність, композиції в групових вправах*

Мукоїд Анастасія, Єременко Олександр Совершенствование стабильности выполнения соревновательных композиций в групповых упражнениях художественной гимнастики

Аннотация. Установлено, что актуальным направлением совершенствования подготовки в групповых упражнениях художественной гимнастики является совершенствование стабильности исполнения композиций. Наряду с аналогичными требованиями, предъявляемыми к композиции и технике исполнения индивидуальных упражнений, гимнастки, специализирующихся в групповых упражнениях, должны на высоком уровне выполнять двигательные взаимодействия, составляющих основу групповых композиций.

Сложность групповых упражнений обусловлена вдвое большей их продолжительностью по сравнению с индивидуальными. В настоящее время в методике занятий художественной гимнастикой существует противоречие: с одной стороны, соревновательные программы упражнений постоянно усложняются, с другой стороны, проблема совершенствования стабильности исполнения композиций в художественной гимнастике остается мало разработанной.

Таким образом, современный уровень высоких спортивных достижений в художественной гимнастике предъявляет высокие требования к совершенствованию способности выполнять сложно-координационные действия.

Ключевые слова: *художественная гимнастика, совершенствование подготовки, стабильность, композиции в групповых упражнениях*

Mucoid Anastasia, Alexander Ieremenko. Improvement of stability competitive tracks in group exercises

rhythmic gymnastics

Established that the actual direction of improving training in rhythmic gymnastics group exercises is to improve the sustainability performance of compositions. Along with similar requirements imposed on the composition and individual technique exercises gymnast specializing in group exercises must perform at a high level motor interactions that form the basis of group compositions.

The complexity of group exercises due to double the length compared to the individual. Currently, the method calisthenics exercises there is a contradiction: on the one hand, the competitive exercise program increasingly complex, on the other hand, the problem of improving the sustainability performance of compositions in rhythmic gymnastics is little developed.

Thus, the current level of high sports achievements in gymnastics makes high demands on improving the ability to perform complex co-ordination action.

Keywords: gymnastics, improving training, stability, composition in group exercises

Актуальність теми. Сучасний розвиток художньої гімнастики характеризується ускладненням змагальних програм, що пов'язано з постійною зміною міжнародних правил змагань, за порівняно короткий період суттєво зросли вимоги до складності вправ і якості їх виконання [1, 3, 8, 12]. Поряд з аналогічними вимогами, що пред'являються до композиції і техніки виконання індивідуальних вправ, гімнастки, що спеціалізуються в групових вправах, повинні на високому рівні виконувати рухові взаємодії, що становлять основу групових композицій. Узгодженість, чіткість, єдність і злитість дій всієї команди роблять групові вправи більш видовищними [2, 4].

Складність групових вправ обумовлена вдвічі більшою їх тривалістю в порівнянні з індивідуальними. В даний час в методиці занять художньою гімнастикою існує протиріччя: з одного боку, змагальні програми вправ постійно ускладнюються, з іншого боку, проблема вдосконалення стабільності виконання композицій в художній гімнастиці залишається мало розробленою [5, 6, 10, 13].

Таким чином, сучасний рівень високих спортивних досягнень у художній гімнастиці пред'являє високі вимоги до вдосконалення здатності виконувати складно-координаційні дії [7, 9, 11, 14]. Оскільки композиції гімнасток включають різноманітні за формою, поєднанням і характером рухи, ускладнені роботою з предметами, то проблема вдосконалення стабільності виконання композицій в групових вправах є актуальною.

Взаємозв'язок роботи з науковими планами, темами. Дослідження є частиною науково-дослідницької роботи, яка проводилася у Національному університеті фізичного виховання і спорту України у відповідності до «Зведеного плану НДР в сфері фізичної культури і спорту на 2011-2015 рр.» за темою 1.8. «Побудова підготовки та змагальної діяльності спортсменів у олімпійських циклах на етапах багаторічного удосконалення» (№ державної реєстрації 0112U003205). Внесок магістранта у розробку даної теми полягає у вивченні підходів щодо вдосконалення здатності виконувати складно-координаційні дії для підвищення стабільності виконання композицій в групових вправах художньої гімнастики.

Мета дослідження-визначити методи вдосконалення стабільності виконання композицій в групових вправах художньої гімнастики.

Завдання дослідження:

1. Проаналізувати історичні аспекти розвитку групових вправ у художній гімнастиці і методи їх тренування.
2. Провести аналіз методів тренування групових вправ, а також факторів, від яких залежить стабільність виконання композицій в групових вправах художньої гімнастики.
3. Розробити методичні вказівки щодо вдосконалення стабільності виконання змагальних композицій в групових вправах художньої гімнастики.

Результати дослідження. В останні роки через загострення боротьби на міжнародній арені, проблема вдосконалення стабільності композицій групових вправ набула особливого значення. Система підготовки гімнасток у групових вправах в даний час спрямована на досягнення термінового результату до конкретних змагань і не орієнтована на цілеспрямовану підготовку гімнасток в процесі багаторічного вдосконалення даного олімпійського виду художньої гімнастики. Літературний аналіз, проведене анкетування показують відсутність чітких рекомендацій по вдосконаленню стабільності виконання композицій групових вправ, що відповідають сучасним тенденціям розвитку художньої гімнастики.

В результаті проведеного аналізу літературних можна зробити висновок що до вдосконалення стабільності композицій групових вправ необхідно підходити комплексно, враховуючи низку чинників. До основних із них можна віднести:

- цілеспрямований відбір та орієнтацію гімнасток до групових вправ
- вдумливе планування і організація тренувальної роботи з точки зору «повного охоплення» і раціонального розподілу навчально-тренувальних розділів спортивної підготовки гімнасток
- рівність гімнасток з технічної підготовленості, рівню фізичної підготовленості, антропометричним і морфо функціональними показниками, здатності працювати в колективі, узгоджувати свої дії з партнерами

Необхідність цілеспрямованого відбору та орієнтації до групових вправ обґрунтована тим що на відміну від індивідуальних групові вправи мають ряд особливостей:

1. Групові вправи виконуються п'ятьма гімнастками одночасно.
2. Тривалість групової вправи в два рази більше індивідуального («2'15-2'30»).

3. Більша розмаїтість рухових дій.

А також тому що формування команд часто здійснюється тренерами інтуїтивно, тренери покладаються на особистий досвід, що призводить до несприятливого кінцевого результату у спортивній діяльності: тривале розучування вправ і нестабільне їх виконання через різну підготовленості гімнасток, нерозуміння партнера, низької складності програм виступів.

Вдумливе планування і організація тренувальної роботи з гімнастками групових вправ повинно включати всі види і компоненти спортивної підготовки.

Таблиця

Види і компоненти спортивної підготовки гімнасток

№з/п	Вид підготовки	Компоненти	Спрямованість роботи
1	Фізична	загально фізична	підвищення загальної діє спроможності
		спеціально фізична	розвиток спеціальних фізичних якостей
		спеціально рухова	розвиток спеціальних здібностей, необхідних для успішного освоєння вправ з предметами
		функціональна	«Виведення» гімнасток на високі обсяги і інтенсивності навантажень
		реабілітаційно-відновна	Профілактика несприятливих наслідків і відновлення
2	Технічна	безпредметна	Освоєння техніки вправ без предмета
		предметна	Освоєння техніки вправ з предметом
		хореографічна	Освоєння елементів класичного, історико- побутового, народного і сучасного танців
		музично-рухова	Освоєння елементів музичної грамоти, розвитку музичальності
		композиційно-виконавська	Складання та опрацювання змагальних програм
3	Психологічна	базова	Психологічний розвиток, освіта і навчання
		до тренувань	Формування значущих мотивів і сприятливих відносин до тренувальних вимог і навантажень
		до змагань	Формування стану «бойової готовності», здатності до зосередженості і мобілізації
4	Тактична	групова	Підготовка змагальної програми, підбір, розстановка і відпрацювання взаємодії гімнасток
5	Теоретична	лекційна	Придбання системи спеціальних знань, необхідних для успішної діяльності в художній гімнастиці
		в ході практичних занять	
		самостійна	
6	Змагальна	змагальна	Придбання змагального досвіду, підвищення стійкості до змагального стресу і надійності виступів
		модельні тренування	
		прикидки	

Рекомендації які можна зробити в результаті проведеного анкетування тренерів наступні:

- одним із основних факторів, що впливають на змагальний результат є технічна підготовка гімнасток, наступним- сумісність а також рівень їх фізичної підготовленості;
- 95% опитаних тренерів вважають необхідним врахування фактору сумісності при комплектуванні команд;
- всі тренери вважають необхідним врахування індивідуальних особливостей гімнасток при постановці змагальної композиції;
- більша частина часу у тренувальному занятті приділяється вдосконаленню перекидань, потім елементів тіла та співробітництва. Найменше ж часу приділяється удосконаленню переміщень та танцювальних доріжок;
- оптимальним часом яких необхідно відводити на предметну підготовку більшість тренерів вважає що достатньо 10-20 хвилин;
- 100% респондентів висловили позитивну думку з приводу необхідності психологічної підготовки як фактору підвищення стабільності виконання композицій групових вправ;
- оптимальним часом на підготовку змагальної композиції на думку більшості опитаних є 3-6 місяців;
- в змагальному періоді команди в середньому виконують 7-10 повних прогонів змагальної композиції, в передзмагальному приблизно 12-15 повних прогонів і в підготовчому близько 15- 20 прогонів;
- більшість тренерів вважають що під час змагань найбільш доцільним є виконання композиції в цілому.

Аналіз відеозаписів фіналів Чемпіонату світу 2013 р. у вправі з п'ятьма парами булав та Чемпіонату світу 2015 р. у вправі з трьома парами булав та двома обручами дозволяє нам виявити помилки які допускаються найбільш часто:

1) Найчастіше помилки допускалися в незначній та грубій відсутності синхронності, в середньому 2,5 рази в композиції.

Рекомендації з приводу вдосконалення синхронності намоть бути наступними:

- відпрацювання танцювальних доріжок, переміщень та елементів D без предмету та музичного супроводу
- відпрацювання танцювальних доріжок, переміщень та елементів D без предмету під музичний супровід
- повне виконання вправи з зупинками на «проблемних» елементах

2) Наступна за кількістю повторення помилка-невиконання елементів D. Для усунення даної помилки може застосовуватися наступне:

- індивідуальна робота над елементами

- включення елементів які зустрічаються у композиції до розминки
- відпрацювання елементів без предмету
- включення до композиції елементів які досконало та стабільно виконуються усіма п'ятьма гімнастками

3) Рідше всього помилки допускалися у грубій та незначній втраті предмету, в середньому 0,4 рази у вправі. Але так як основу групових вправ складають перекидання предмету та співпраці, значущість даної помилки не можна недооцінювати. Для стабільного виконання перекидань та співпраць з участю предметів можуть бути застосовані наступні шляхи:

- індивідуальне виконання кидків предмету на якість (на орієнтир по висоті чи дальності польоту, орієнтоване положення частин тіла виконуючих кидок)
- групові (парні або командні) на якість 9 виконання перекидань з певним завданням, використання обтяжень на руки, використання нестандартного предмету, виконання кидка предмету в перекиданнях без зорового контролю, виконання кидки або ловлі у різних вихідних положеннях, виконання перекидань під музику з різною висотою польоту предмету), на кількість (виконання певної кількості перекидань без помилок, виконання посліпль певної кількості «чистих» перекидань, виконання заданої кількості «чистих» перекидань із загальної кількості виконаних, виконання перекидань «по колу», починаючи з першого або останнього).
- командні на якість (зміна основного напрямку композиції, виконання перекидань в умовах обмеженого або дуже великого простору, в умовах обмеженої видимості, в комбінації с попереднім або наступним елементом, виконання композиції з іншими предметами, з меншою кількістю предметів, з певним завданням, без виконання складнощів тіла), на кількість (виконання композиції по частинах певну кількість разів без втрат, виконання заданої кількості композицій без помилок, повтор перекидань виконаних в композиції з помилками).

ВИСНОВКИ

1. Аналіз літературних джерел свідчить про те, що було закладено міцний фундамент нового виду гімнастики-групових вправ. Конкуренція і рівень майстерності команд в групових вправах постійно зростає, ускладнюються композиції, збільшується складність елементів, взаємодій і перекидань.

2. Анкетування тренерів групових вправ з художньої гімнастики показало, що основними факторами, що впливають на змагальний результат гімнасток у групових вправах є технічна і фізична підготовки, а також сумісність гімнасток. Крім цього, факторами, значно впливають на змагальний результат гімнасток доцільно розглядати психологічну підготовку і облік індивідуальних особливостей при постановці змагальних композицій. У процесі підготовки композицій групових вправ найбільше часу приділяється вдосконаленню перекидань, елементів тіла і співробітництв. Найбільш раціональним кількістю часу, який необхідно відводити на підготовку змагальної композиції групових вправ є 3-6 місяців. Під час змагань більш ефективним є виконання змагальної композиції в цілому.

3. Аналіз відеозаписів композицій найсильніших команд-учасниць показав, що на Чемпіонаті Світу в 2013 року в Києві в групових вправах з п'ятьма парами булав найчастіше помилки допускалися в незначному відсутності синхронності по $2,5 \pm 0,5$ рази в композиції. Помилки в елементах тіла допускалися в середньому по $1,1 \pm 0,6$ рази в вправі. Грубі і незначні втрати предметів допускалися в середньому $0,6 \pm 0,7$ і $0,5 \pm 0,8$ рази в композиції відповідно. Найбільша кількість помилок в фіналі Чемпіонату Світу у вправі з п'ятьма парами булав допустили збірні команди Білорусі, Німеччини та Японії в середньому 1,4 помилки в композиції. Найменше помилок допустили збірні команди Іспанії, Китаю та Італії-0,8 раз у вправі.

Під час фінальних змагань Чемпіонату світу 2015 року в Штутгарті у вправі з трьома парами булав та двома обручами найбільше помилок допускалося у грубій та не значній відсутності синхронності, в середньому 2,6 рази у вправі, наступною за частотою повторення помилкою була невиконання елементів D- $0,8 \pm 0,7$ рази у композиції. Грубу втрату предмету під час фінальних змагань допустили лише гімнастки команди Азербайджану. Найменша середня кількість помилок у команди Росії – $0,8 \pm 1,1$ рази у вправі.

Аналіз помилок, допущених гімнастками в змагальних програмах, дозволяє внести відповідну корекцію в підготовку гімнасток у групових вправах художньої гімнастики, конкретизувати установки тренера на точність виконання всіх елементів змагальної композиції, здійснювати якісний контроль підготовки і цілеспрямовано давати вказівки залежно від рівня виконання кожного елемента.

4. На підставі результатів аналізу літератури, анкетування тренерів, відео аналізу фіналу Чемпіонату світу та власних досліджень було зроблено теоретико-методичне обґрунтування методики вдосконалення стабільності виконання композицій групових вправ художньої гімнастики.

ЛІТЕРАТУРА

1. Аверкович Э.П. Организация и методика подготовки групповых упражнений в художественной гимнастике. Метод. рекомендации / Э.П.Аверкович, А.В.Плешкань, Л.А.Морозова. – М., 1999.
2. Меканцишвили С.А. Программирование и нормирование тренировочных нагрузок при подготовке групповых упражнений художественной гимнастики: автореф. дис. на соиск. учен. степени канд. пед. наук: (13.00.04). / С.А. Меканцишвили. – Тбилиси, 1991. – 24 с.
3. Нестерова Т.В. Техника двигательных взаимодействий в групповых упражнениях художественной гимнастики / Т.В.Нестерова // Наука в олимпийском спорте. – 2000, – № 2. – С. 31–39.
4. Нестерова Т.В. Становление и развитие групповых упражнений в художественной гимнастике как вида программы Игр Олимпиад / Т.В.Нестерова // Наука в олимпийском спорте. – К.: Олимпийская литература, 1999. - № 1. – С. 37-46.
5. Нестерова Т.В. Техническая подготовка в групповых упражнениях художественной гимнастики // Методические рекомендации. / Т.В. Нестерова. – К.: Олимпийская литература, 1995. – 50 с.
6. Нестерова Т.В. Фактор совместимости при комплектовании команд в групповых упражнениях художественной гимнастики / Т.В. Нестерова, О.С. Кожанова // Физическое воспитание студентов. – 2009. - № 1. – С. 32–34.
7. Новикова Л.А. К проблеме комплектования команд в групповых упражнениях художественной гимнастике/ Л.А.

Новикова, С.З. Хормез // Спортивный психолог. 2011. – №2. – С. 57–59.

8. Семибратова И.С. Совершенствование выполнения перебросок в групповых упражнениях художественной гимнастики / И.С. Семибратова // Ученые записки университета имени П.Ф. Лесгафта. – 2007. – №1(23). – С. 65–67.

9. Семибратова И.С. Надежность выполнения перебросок предметов в групповых упражнениях художественной гимнастики: автореф. дисс. на соискание учен. степени канд. пед. наук: спец. 13.00.04 «Теория и методика физического воспитания, спортивной тренировки, оздоровительной и адаптивной физической культуры» / И.С. Семибратова. – Санкт-Петербург, 2007. – 24 с.

10. Сиваш И.С. Современное состояние и перспективы совершенствования техники двигательных взаимодействий в групповых упражнениях художественной гимнастики путем применения мультимедийных технологий / И.С. Сиваш, Т.В. Нестерова // Физическое воспитание студентов. – 2009. - №3. – С. 79-83.

11. Barnes D. Improving Shoulder Strength and Stability // https://usagym.org/pages/home/publications/technique/2009/09/24_shoulder.pdf

12. Michel M., Monem J. Plyometric training performance in elite-oriented prepubertal female gymnasts // The Journal of Strength and Conditioning Research 28(4):1115-1125 · April 2014 with 253 Reads.

13. James J. Major Strength Training Fundamentals in Gymnastics Conditioning // <https://www.usagym.org/pages/home/publications/technique/1996/8/strength.pdf>

Петровська Т., Малиновський А.
Національний університет фізичного виховання
і спорту України

ТВОРЧИСТЬ ТА ІНДИВІДУАЛЬНИЙ СТИЛЬ ЯК ДЕТЕРМІНАНТИ ПРОФЕСІЙНОГО СТАНОВЛЕННЯ СПОРТИВНОГО ТРЕНЕРА

Становлення та трансформація суспільства суттєво підвищує вимоги до рівня знань, професіоналізму, компетентності працівників фізичної культури і спорту. Формування професійної компетентності особистості є актуальним для дослідження. Завдання. В статті розглядаються теоретико методологічні та акмеологічні аспекти підготовки спортивних тренерів та фахівців у фізичному вихованні. Результати. Аналізується сутність та психологічні складові поняття: кваліфікація, компетенція, компетентність, професійний досвід, професіоналізм та педагогічна майстерність з точки зору представленості в професійній діяльності творчої, мотиваційної та нормативної складової. Висновки. В процесі професійного становлення суб'єкта професійної діяльності загострюється протиріччя між потребами в творчому удосконалюванні діяльності й нормативними операційно-технічними способами її здійснення. Це протиріччя вирішується шляхом формування індивідуального стилю діяльності, особистісного стилю виконання – володіння професією у формі майстерності.

Ключові слова: кваліфікація, компетенція, компетентність, професійний досвід, професіоналізм, майстерність.

Татьяна Петровская, Андрей Малиновский. Творчество и индивидуальный стиль как детерминанты профессионального становления спортивного тренера.

Актуальность. Становление и трансформация общества существенно повышает требования к уровню знаний, компетентности специалистов в сфере физической культуры и спорта. Формирование профессиональной компетентности личности является предметом глубокого и разностороннего исследования. Задачи. В статье рассматриваются теоретико методологические и акмеологические аспекты подготовки спортивных тренеров и специалистов в физическом воспитании. Результаты. Анализируется сущность и психологические составляющие понятий: квалификация, компетенция, компетентность, профессиональный опыт, профессионализм и педагогическое мастерство с точки зрения представленности в профессиональной деятельности творческой, мотивационной и нормативной составляющей. Выводы. В процессе профессионального становления субъекта спортивно педагогической деятельности обостряется противоречие между потребностью в творческом совершенствовании деятельности и нормативными способами ее выполнения. Это противоречие разрешается путем формирования индивидуального стиля деятельности – владения профессией в форме педагогического мастерства.

Ключевые слова: квалификация, компетенция, компетентность, профессиональный опыт, профессионализм, мастерство.

Tetiana Petrovska, Andriy Malinowskiy. Creativity and individual style as determinants of professional sports coach formation.

Actuality. Formation and transformation of society greatly increases the requirements for the level of knowledge and competence of experts in the field of education. Formation of professional competence of the person is the subject of in-depth and comprehensive study. Relevance. The article deals with theoretical and methodological aspects of training in physical education. Results. It has been analyzed the nature and psychological components of the concept of pedagogical skills in terms of representation in the profession of creative, motivational and regulatory components. Conclusions. In the course of professional formation of the subject of sports pedagogical activity the contradiction sharpens between the needs for improvement of creative activity and regulatory ways of its implementation. This contradiction is resolved by the formation of individual style of activity – possession of profession in the form of pedagogical skills.

Key words: qualification, competence, expertise, professionalism and skill.

Постановка проблеми. Сучасне інформаційне суспільство формує нову систему цінностей, в якій володіння